

Godziny urzędowania	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70	Wydz. I - IV ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22	ePUAP
	Radom 48 368 99 08	Wydz. V - VII ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37	/wsa_waw/SkrytkaESP
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	Radom 48 368 99 18	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000			
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ II
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Dnia 21 lutego 2020 r.
Sygn. akt II SAB/Wa 557/19

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Agnieszka Zdanowicz
Pełnomocnik Stowarzyszenia Sieć
Obywatelska Watchdog Poska
z siedzibą w Warszawie
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 10 lutego 2020 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Pani – jako Pełnomocnikowi strony skarżącej – odpis wyroku z dnia 10 grudnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem.

Wiesława Jesiotr
specjalista

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, zwanej dalej „p.p.s.a.”).

2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.
4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz przyznanie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.). Złożenie tego wniosku nie przerywa biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.warszawa.wsa.gov.pl>.
6. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).

POUCZENIE O WARUNKACH WNOŠZENIA PISM ORAZ DORĘCZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Pisma do sądu administracyjnego można wnieść w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej sądu, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
2. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
5. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pism i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
6. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
7. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).

„Art. 177 § 1 Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wniesie środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie.”

ODPIS

Sygn. akt II SAB/Wa 557/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Konrad Łukaszewicz (spr.)

Sędzia WSA

Piotr Borowiecki

Sędzia WSA

Janusz Walawski

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 10 grudnia 2019 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w
Warszawie
na beczynność Telewizji Polskiej S. A. z siedzibą w Warszawie
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

oddala skargę

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Wiesława Jesiotr

specjalista

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (zwane dalej: „Stowarzyszeniem”) wystąpiło ze skargą na bezczynność Telewizji Polskiej S. A. z siedzibą w Warszawie (zwanej dalej: „Telewizją Polską”) w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

Wnioskiem z dnia 16 kwietnia 2018 r. Stowarzyszenie wystąpiło do Telewizji Polskiej o udostępnienie informacji publicznej poprzez przesłanie raportu z badań oglądalności TVP, o których Prezes Kurski powiedział w wywiadzie zamieszczonym na stronie internetowej dziennik.pl – powołując się na „badania podmiotu, który ma prawie pół miliona widzów w 180 tys. gospodarstw domowych” za rok 2016 i 2017.

Decyzją z dnia 11 maja 2018 r. Telewizja Polska odmówiła udostępnienia informacji publicznej na wniosek, powołując się na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa.

Stowarzyszenie wystąpiło ze skargą na tę decyzję Telewizji Polskiej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który uchylił ją wyrokiem z dnia 16 stycznia 2019 r. o sygn. akt II SA/Wa 1304/18. W uzasadnieniu Sąd podniósł m. in., że stanowisko przedstawione przez Telewizję Polską, zarówno w zaskarżonej decyzji, jak również w odpowiedzi na skargę, nastęrczało wątpliwości co do tego, czy objęta wnioskiem informacja w ogóle istniała, a tym samym czy mogła zostać udostępniona. W związku z tym Sąd polecił w pierwszej kolejności ustalenie w sposób jasny i niebudzący wątpliwości – co było przedmiotem wniosku Stowarzyszenia, a także tego, czy w dniu jego złożenia Telewizja Polska była w posiadaniu żądanych informacji.

Stowarzyszenie wystąpiło ze skargą z dnia 3 lipca 2019 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na bezczynność Telewizji Polskiej w udostępnieniu informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z dnia 16 kwietnia 2018 r., zarzucając naruszenie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1429; zwanej dalej: „u.d.i.p.”) poprzez błędne zastosowanie polegające na nierozpatrzeniu wniosku, wnosząc jednocześnie o zobowiązanie Telewizji Polskiej do rozpatrzenia tego wniosku, a także o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2019 r. Telewizja Polska poinformowała Stowarzyszenie, że nie może udzielić informacji objętych wnioskiem z dnia 16 lipca 2018 r., bowiem dane, o które zwróciło się Stowarzyszenie są dostarczane Telewizji Polskiej w formie

Sygn. akt II SAB/Wa 557/19

dostępu do aplikacji, możliwej do wyświetlenia za pośrednictwem przeglądarki internetowej. W konsekwencji ich przekazanie wiązałoby się z koniecznością wykonania dodatkowych działań, tj. wymagałoby zimplementowania odpowiedniego „Modelu” do tej aplikacji, czego Telewizja Polska nie dokonała. Sprawia to w konsekwencji, że nie jest możliwe proste wydrukowanie wnioskowanych danych.

W odpowiedzi na skargę z dnia 5 sierpnia 2019 r. organ wniósł o jej oddalenie podnosząc, iż wyjaśnił Stowarzyszeniu, dlaczego nie jest możliwe udostępnienie żądanej informacji publicznej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Na gruncie u.d.i.p. bezczynność podmiotu obowiązane do rozpoznania wniosku informacyjnego ma miejsce wówczas, gdy organ – będąc w posiadaniu żądanej informacji – nie podejmuje stosownej czynności materialno-technicznej w postaci udzielenia informacji publicznej (art. 10 ust 1 u.d.i.p.), nie wydaje decyzji o odmowie jej udostępnienia (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.), ewentualnie nie informuje wnioskodawcy, że w danej sprawie przysługuje inny tryb dostępu do wnioskowanej informacji publicznej (art. 1 ust. 2 u.d.i.p.), bądź też, że wnioskowana informacja nie posiada waloru informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p.

Poza przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało to, że Telewizja Polska jest podmiotem zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej będącej w jej posiadaniu, jak również to, że objęte wnioskiem informacje posiadały walor informacji publicznej.

Rozstrzygnięcie sporu sprowadzało się natomiast do oceny tego, czy Telewizja Polska była w posiadaniu żądanej informacji publicznej, a tym samym czy można jej było skutecznie zarzucić bezczynność w jej udostępnieniu.

Rozważania w powyższym zakresie rozpocząć należy od przypomnienia niekwestionowanego w orzecznictwie stanowiska, że wnioskiem o udzielenie informacji może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielenia odpowiedzi. Wniosek taki nie może natomiast zmierzać do inicjowania działań. Informacja ma charakter informacji publicznej, jeśli jest to informacja istniejąca i będąca w posiadaniu organu. Natomiast uwzględnienie skargi na bezczynność organu nie może skutkować koniecznością stworzenia informacji publicznej, nieistniejącej w dniu złożenia wniosku (por. wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2018 r. o sygn. akt I OSK 452/16).

Wskazać nadto należy, że nie budzi również wątpliwości pogląd, że pojęcie „informacji publicznej” odnosi się wyłącznie do sfery „faktów” dotyczących spraw

Sygn. akt II SAB/Wa 557/19

publicznych. Wnioskiem informacyjnym może być zatem objęte pytanie o określone fakty lub o stan określonych zjawisk. Faktem jest każda czynność i każde zachowanie organu wykonującego zadania publiczne podjęte w zakresie wykonywania takiego zadania. Informacją publiczną będą więc nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane lub posiadane przez podmiot obowiązany, ale także wszystko to, co wiąże się z działaniem takiego podmiotu, w zakresie, o którym mowa w art. 1 u.d.i.p. tj. w zakresie spraw publicznych. Będą objęte nią zatem informacje dotyczące także zachowania organów, ich aktywności podejmowanej w celu realizacji zadań publicznych i efekty tej aktywności. Wyraźnie jednak podkreślić należy, że nie stanowią informacji publicznej wszelkiego rodzaju wyjaśnienia, objaśnienia czy tłumaczenia kwestii związanych z daną informacją publiczną. Informacji takiej nie stanowi również stan świadomości podmiotu (osoby piastującej określoną funkcję) w zakresie faktów. Nie jest możliwe udostępnienie informacji, które dotyczą samej abstrakcyjnej wiedzy (świadomości) o pewnych zdarzeniach mających lub niemających miejsca. Udostępnieniu podlega bowiem sama informacja, stanowiąca obiektywnie istniejący fakt, a nie przyczyny, dla których dana informacja ma określoną treść. O ile zatem informacją publiczną może być treść określonego dokumentu czy samo zachowanie wpływające na sferę publiczną, to w trybie przepisów u.d.i.p. nie można już domagać się wyrażenia opinii na dany temat, przeprowadzenia oceny lub dokonania wyjaśnienia (interpretacji) danego dokumentu czy też zdarzenia (zachowania). Informacja publiczna nie jest bowiem informacją abstrakcyjną (por. wyrok NSA z dnia 19 września 2007 r. o sygn. akt I OSK 1922/06).

Przenosząc wszystko powyższe na grunt kontrolowanej sprawy wskazać należy, że Stowarzyszenie zwróciło się o udostępnienie informacji, która zaistniała w sferze publicznej w formie wypowiedzi Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej. Godzi się zatem przyjąć, że jakkolwiek żądana informacja dotyczyła zachowania (wypowiedzi) osoby piastującej funkcję publiczną i odnosiła się do spraw publicznych, to jednak dla jej udostępnienia na wniosek istotne było to, czy dotyczyła ona pewnego stanu istniejącego w dniu udzielenia odpowiedzi. Innymi słowy rzecz ujmując, decydujące dla obowiązku informacyjnego było to, czy informacja taka znajdowała się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego na dzień udzielenia odpowiedzi i mogła zostać udostępniona w określonej wnioskiem formie, czy też pozostawała ona wyłącznie w świadomości Prezesa w chwili jej wypowiedzenia. W tym zakresie odwołać należy się do odpowiedzi udzielonej Stowarzyszeniu w piśmie z dnia 1 sierpnia 2019 r., z której wynika, że

Sygn. akt II SAB/Wa 557/19

Telewizja Polska nie posiada objętych wnioskiem danych, zatem nie posiada żądanej informacji publicznej. Skoro zatem podmiot zobowiązany nie posiada wnioskowanej informacji, to jak to wyżej wskazano nie można skutecznie zarzucić mu bezczynności w jej udostępnieniu. Jeśli chodzi natomiast o samą wypowiedź Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej, to powołane przez niego dane, które pozostawały w sferze jego świadomości, nie posiadały waloru informacji publicznej. Dla skuteczności żądania Stowarzyszenia zasadnicze znaczenie mogło mieć jedynie posiadanie wskazanych informacji (danych na które powoływał się Prezes) w dniu realizacji wniosku. Raz jeszcze wskazać należy, że podmiot zobowiązany jest do „udostępnienia” informacji będącej w jego posiadaniu, a nie do jej „wytworzenia” na żądanie wnioskodawcy.

Dodać przy tym trzeba, że w ramach niniejszego postępowania Sąd nie jest uprawniony do weryfikowania zgodności oświadczenia podmiotu zobowiązanego z rzeczywiście dostępnymi mu (posiadanymi) informacjami. Ustawodawca nie wyposażył bowiem sądu administracyjnego w takie kompetencje ani środki umożliwiające prowadzenie jakiegokolwiek postępowania kontrolnego (dowodowego) w tym zakresie. Sąd musiał zatem poprzestać na uznaniu wyjaśnienia Telewizji Polskiej zawartego w piśmie z dnia 1 sierpnia 2019 r., przesłanym Stowarzyszeniu w odpowiedzi na wniosek.

Z tych wszystkich względów, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, że skarga nie mogła zostać uwzględniona, co obligowało do jej oddalenia na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325), o czym orzeczono w sentencji wyroku. Sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym, stosownie do przepisu art. 119 pkt 4 powołanej ustawy.

Wiesława Jesiotr
specjalista